

2. Kas siseriiklik seadusandja võib eelnimetatud õigusnormide alusel maksustada loomade tapmise, mida tehakse ettevõtte omaniku nõudel väljaspool tavapärast loomade tapmise aega, protsentuaalse lisalõivuga tapmise inspekteerimise eest väljaspool tavapärast loomade tapmise aega, kui viimatinimetatud tegevus mõjutab tegelikke kulusid või peavad niisugused kulud sisalduma kõigi lõivu maksvate isikute (suuremas) standardlõivus?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
11. juulil 2007 — Hein Persche versus Finanzamt
Lüdenscheid

(Kohtuasi C-318/07)

(2007/C 247/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hein Persche

Kostja: Finanzamt Lüdenscheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas kapitali vaba liikumise (Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 56) kohaldamisalasse kuuluvad liikmesriigi kodanike poolt tarbekaupade annetamine üksustele, mille asukoht on teises liikmesriigis ja mis selle liikmesriigi õiguse kohaselt on tunnustatud heategevusorganisatsioon?

2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

kas arvestades rahandusametuse kohustust kontrollida maksukohustuslaste deklaratsioone ja proportsionaalsuse põhimõtet (Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 5 kolmas lause) on vastuolus kapitali vaba liikumise põhimõttega (Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 56) see, kui liikmesriigi õiguse alusel antakse heategevusorganisatsioonidele tehtavad annetused maksusoodustust ainult juhul, kui annetuse saav isik asub samas liikmesriigis?

3. Juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis:

Kas liikmesriigi rahandusametusel on direktiivi 77/799/EMÜ alusel teises liikmesriigis asetleidnud asjaolude väljaselgitamise kohustus kasutades selle liikmesriigi haldusametuste abi, või saab tugineda sellele, et maksukohustuslaste asukohaliikmesriigi menetlusõiguse kohaselt lasub välismaal asetleidnud asjaolude tõendamise koormis maksukohustuslasel?

13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-326/07)

(2007/C 247/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: L. Pignataro-Nolin ja H. Stovlbæk)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik võttis 31. mai 1994. aasta dekreetseadusega nr 332 — mis on muudetud kujul üle võetud 30. juuli 1994. aasta seaduse nr 474, mida on omakorda muudetud rahandusseaduse (*legge finanziaria*) artikli 4 lõike 227 punktidega a, b ja c — üle ministrite nõukogu esimehe 10. juuni 2004. aasta dekreeidi erivolituste teostamise tingimuste kohta, artiklis 1.2 sisalduvad sätted, on Itaalia Vabariik rikkunud talle EÜ artiklitest 43 ja 56 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et erivolituste teostamise tingimused, millele viitab 10. juuni 2004. aasta dekreeidi artikkel 1.2, ning mille Itaalia sätestas seaduse nr 350/2004 artikli 4 lõike 227 punktides a, b ja c, ei ole piisavalt täpsed või spetsiifilised, võimaldamaks teise liikmesriigi investoril teada, millal seaduse nr 350/2004 artikli 4 lõike 227 punktides a, b ja c sätestatud erivolitusi kasutatakse.

Seaduse nr 350/2004 artikli 4 lõike 227 punktides a, b ja c silmas peetud erivolituste hulka kuulub esiteks võimalus takistada investoreil nimetamisväärsel osaluse omandamist, milleks on 5 % või rahandusministeeriumi poolt kinnitatud madalam hääleõiguste protsent, teiseks võimalus takistada lepingute ja kokkulepete sõlmimist osanike vahel, kes esindavad 5 % või rahandusministeeriumi poolt kinnitatud madalamat hääleõiguste protsenti ja kolmandaks vetoõigus ettevõtja lõpetamist, osaluse võõrandamist, ühinemist, jagunemist, ettevõtja peakontori välisriiki üleviimist või ettevõtja eesmärkide muutmist puudutavate otsuste osas, kusjuures neid tingimusi kohaldatakse kõigis kõnesoleva seaduse artikli 4 lõike 227 esimeses alapunktis loetletud valdkondades (kaitseküsimused, transport, telekommunikatsioon, energiaallikad ja teised avalikud teenused).